

РОЗДІЛ 5

СУБ'ЄКТИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

СУБ'ЄКТІВ ІЗ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ, МОЖНА ПОДІЛИТИ НА ТРИ ГРУПИ:

1) суб'єкти із загальними
повноваженнями;

2) суб'єкти зі спеціальними
повноваженнями;

3) суб'єкти з повноваженнями
учасника антикорупційних
заходів.

Суб'єкти здійснення заходів щодо запобігання та протидії корупції

- Президент України
- Верховна Рада України
- Кабінет Міністрів України
- спеціально уповноважений орган з питань антикорупційної політики, який утворюється Президентом
- спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції (спеціальні підрозділи)
- Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори
- уповноважені підрозділи органів державної влади
- місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування
- підприємства, установи, організації, їх посадові та службові особи, а також громадяни, об'єднання громадян за їх згодою

**Указом Президента України Про
Національну раду з питань
антикорупційної політики від
14.10.2014 № 808/2014
створено Національну раду з
питань антикорупційної політики
як консультативно-дорадчий
орган при Президентові України.**

Основними завданнями Національної ради є:

1) підготовка та подання Президентові України пропозицій щодо визначення, актуалізації та вдосконалення антикорупційної стратегії;

2) здійснення системного аналізу стану запобігання і протидії корупції в Україні, ефективності реалізації антикорупційної стратегії, заходів, що вживаються для запобігання і протидії корупції;

3) підготовка та надання Президентові України узгоджених пропозицій щодо поліпшення координації та взаємодії між суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері запобігання і протидії корупції;

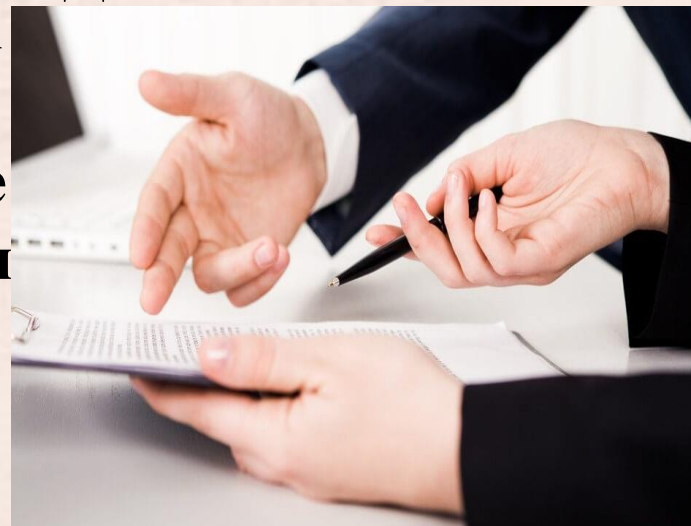
4) оцінка стану та сприяння реалізації рекомендацій Групи держав проти корупції (GRECO), Організації економічної співпраці і розвитку (ОЕСР), інших провідних міжнародних організацій щодо запобігання і протидії корупції, підвищення ефективності міжнародного співробітництва України у цій сфері;

5) сприяння науково-методичному забезпеченню з питань запобігання і протидії корупції.

Національна рада відповідно до покладених на неї основних завдань:

1) здійснює комплексну оцінку ситуації і тенденцій у сфері запобігання і протидії корупції в Україні, аналізує національне антикорупційне законодавство та заходи щодо його виконання;

2) здійснює моніторинг та аналіз ефективності реалізації антикорупційної стратегії, вносить пропозиції щодо поліпшення взаємодії органів, відповідальних за її імплементацію;

3) бере участь у підготовці для внесення Президентом України на розгляд Верховної Ради України законопроектів у сфері запобігання і протидії корупції;

4) готує пропозиції щодо законопроектів, проектів інших нормативно-правових актів у сфері запобігання і протидії корупції;

5) бере участь у підготовці послань Президента України до народу, щорічних і позачергових послань до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України в частині реалізації антикорупційної політики;

б) організовує вивчення громадської думки з питань, що розглядаються Національною радою, забезпечує висвітлення у засобах масової інформації результатів своєї роботи;

Національну раду очолює голова, який призначається Президентом України.
Виконавчим секретарем Національної ради є за посадою Заступник Глави Адміністрації Президента України, до відання якого віднесено питання протидії корупції. Президент України затверджує персональний склад Національної ради.

Антикорупційна функція Верховної Ради України, реалізується через формування державної антикорупційної політики, прийняття макету законів України: «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2018–2020 рр.», «Про запобігання корупції», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення кінцевих вигод одержувачів юридичних осіб та публічних діячів», «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією».

Верховною Радою України відповідно до п. 2 ст. 18.

Закону України “Про запобігання корупції”

- щороку не пізніше 1 червня проводить парламентські слухання з питань ситуації щодо корупції,
- затверджує та оприлюднює щорічну національну доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики.

Кабінетом Міністрів України відповідно до Конституції України, зазначеного закону та інших законів України створюється Національне агентство. Агентство є підзвітним Верховній Раді України, підконтрольним та відповідальним перед Кабінетом Міністрів України.

**Згідно положенням Закону України “Про
Національне агентство України з питань
виявлення, розшуку та управління активами,
одержаними від корупційних та інших злочинів”**

**Національне агентство України з питань
виявлення, розшуку та управління активами,
одержаними від корупційних та інших злочинів, є
центральним органом виконавчої влади зі
спеціальним статусом, що забезпечує формування та
реалізацію державної політики у сфері виявлення та
розшуку активів, на які може бути накладено арешт
у кримінальному провадженні, та/або з управління
активами, на які накладено арешт або які
конфісковано у кримінальному провадженні.**

Кабінетом Міністрів України призначається на посаду голова Національного агентства строком на п'ять років за результатами конкурсу. Одна і та сама особа не може обіймати цю посаду два строки підряд.

Зміст антикорупційної функції Кабінету Міністрів України *полягає насамперед у формуванні, забезпеченні та реалізації державної антикорупційної політики, а також у забезпеченні координації та контролю за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції.*

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ (НАБУ) є державним правоохоронним органом, на який покладається запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також недопущення вчинення нових. Воно, на відміну від деяких інших правоохоронних органів України, не входить до будь-якої із гілок влади, але водночас наділено важливими повноваженнями для ефективної реалізації державної антикорупційної політики. Правові основи організації та діяльності НАБУ визначено Законом України «Про Національне антикорупційне бюро України».

Національне бюро утворюється Президентом України відповідно до цього та інших законів України.

НАБУ є юридичною особою публічного права, складається із центрального і територіальних управлінь.

Для забезпечення виконання завдань Національного бюро його Директор утворює своїм рішенням не більше семи територіальних управлінь Національного бюро, юрисдикція яких охоплює області України, Автономну Республіку Крим, міста Київ та Севастополь.

Компетенція Національного бюро поширюється лише на ту частину корупційних злочинів, які є найбільш суспільно небезпечними та становлять загрозу національній безпеці.

Слідчі Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368-2, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу України.

ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ» ПЕРЕДБАЧЕНО, ЩО НАБУ ВИКОНУЄ ТАКІ ОBOB'ЯЗКИ:

- 1) здійснює оперативно-розшукові заходи з метою запобігання, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також в оперативно-розшукових справах;**
- 2) здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також проводить досудове розслідування інших кримінальних правопорушень у випадках, визначених законом;**
- 3) вживає заходів щодо розшуку та арешту коштів та іншого майна, які можуть бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації у кримінальних правопорушеннях, віднесених до підслідності НАБУ, здійснює діяльність щодо зберігання коштів та іншого майна, на яке накладено арешт;**

4) взаємодіє з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків;

5) здійснює інформаційно-аналітичну роботу з метою виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності НАБУ;

6) забезпечує особисту безпеку працівників НАБУ та інших визначених законом осіб, захист від протиправних посягань на осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, у підслідних йому кримінальних правопорушеннях;

7) забезпечує на умовах конфіденційності та добровільності співпрацю засобами, які повідомляють про корупційні правопорушення;

8) здійснює міжнародне співробітництво у межах своєї компетенції відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України.

НАБУ може створювати та брати участь у міжнародних слідчих групах відповідно до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» та інших законодавчих актів та міжнародних договорів України, залучати до роботи іноземних експертів у боротьбі з корупцією, мати інші повноваження, пов'язані з виконання ним своїх обов'язків.

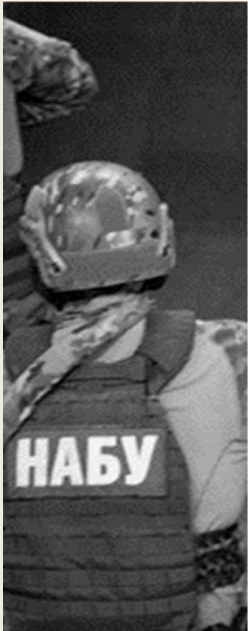
Законом передбачено, що працівники НАБУ мають право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю під час виконання службових обов'язків у випадках, на умовах та в порядку, передбачених законодавством.

повноваження: НАБУ

Національне антикорупційне бюро України - державний правоохоронний орган, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових.

- 1. здійснює оперативно-розшукові заходи** з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;
- 2. здійснює досудове розслідування** кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності;
- 3. вживає заходів щодо розшуку та арешту коштів та іншого майна**, які можуть бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації у кримінальних правопорушеннях, віднесених до підслідності Національного бюро, здійснює діяльність щодо зберігання коштів та іншого майна, на яке накладено арешт;
- 4. ініціює в порядку, передбаченому частиною 3 статті 65 Закону України «Про запобігання корупції», проведення службового розслідування** з метою встановлення причин і умов, що сприяли вчиненню корупційного, пов'язаного з корупцією правопорушення, або невиконання вимог цього Закону в інший спосіб.

Розділом II Закону України «Про запобігання корупції» серед спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції визначено Національне агентство з питань запобігання корупції, якому надано статус центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Правовий статус державного органу закріплює його завдання, визначає місце в системі органів державного управління, межі та порядок реальної взаємодії держави з особою чи суспільством в цілому в певній сфері суспільних правовідносин.

Відповідно до ст.11. Закону України «Про запобігання корупції» до повноважень Національного агентства належить «підготовка та подання в установленому законом порядку до Кабінету Міністрів України проекту національної доповіді щодо реалізації засад антикорупційної політики». Парламентський контроль передбачено забезпечити, зокрема, за допомогою Рахункової палати, яка від імені Верховної Ради здійснює контроль шляхом проведення аудиту один раз на два роки. Національна доповідь щодо реалізації засад антикорупційної політики підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Верховної Ради України.

Відповідно статті 5 Закону України «Про запобігання корупції», Національне агентство є колегіальним органом, до складу якого входить п'ять членів. Національне агентство приймає рішення після обговорення питань на його засіданнях. Члени несуть солідарну відповідальність за результати діяльності Національного агентства як колегіального органу виконавчої влади. З числа членів Національного агентства обирається його Голова, який не може обіймати цю посаду понад два роки.

Стаття 8 Закону України «Про запобігання корупції визначає загальні засади організації діяльності Національного агентства. Так, основною формою роботи Національного агентства є засідання, що проводяться не рідше одного разу на тиждень.

Пунктом 8 частини першої даної статті до повноважень Національного агентства з питань запобігання корупції віднесено здійснення в порядку, визначеному Законом № 1700-VII, контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Законом також передбачено, що Національне агентство проводить щодо декларацій, поданих суб'єктами декларування, такі види контролю:

♣ щодо своєчасності подання;

♣ щодо правильності та повноти заповнення;

♣ логічний та арифметичний контроль.

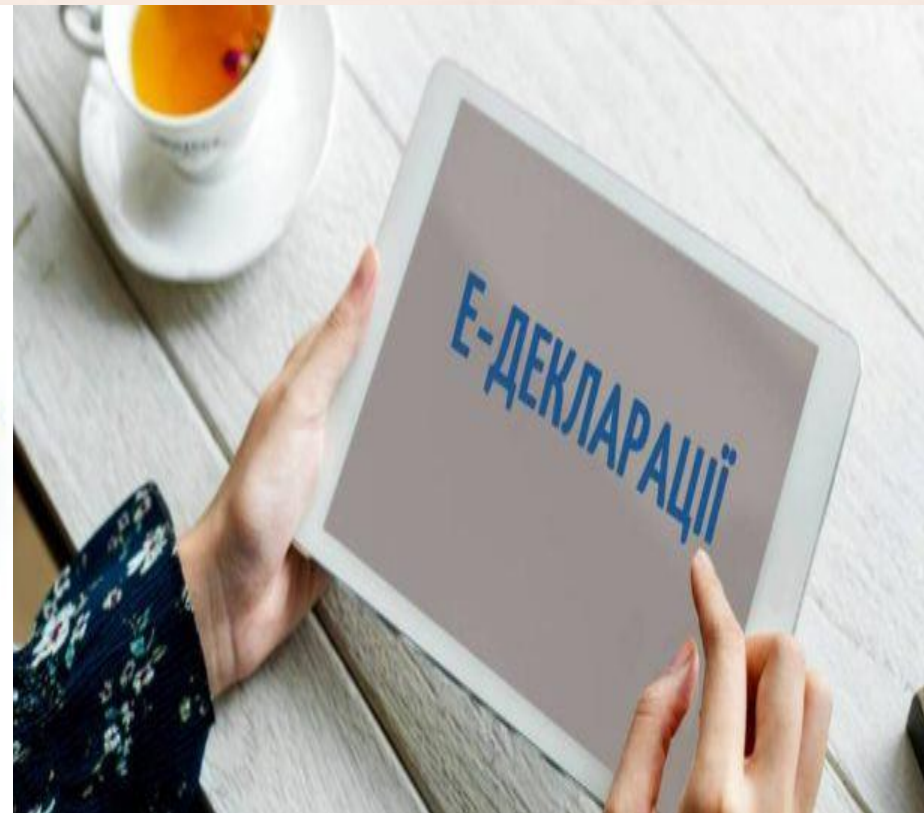
Національне агентство зобов'язане забезпечити ведення

Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Повна перевірка декларації здійснюється протягом дев'яноста днів з дня подання декларації і полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірці на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

Національне агентство наділене правом здійснювати вибірковий моніторинг способу життя суб'єктів декларування з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що подається відповідно до цього Закону.

повноваження: НАЗК

Національне агентство з питань запобігання корупції - центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику.

- 1) розроблення проектів Антикорупційної стратегії розроблення проектів нормативно-правових актів з цих питань;
- 3) здійснення моніторингу та контролю за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб
- 4) координація та надання методичної допомоги
- 5) здійснення контролю та перевірки декларацій осіб
- 6) забезпечення ведення Єдиного державного реєстру декларацій Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення;
- 7) Координація уповноважених підрозділів
- 8) погодження антикорупційних програм
- 9) здійснення співпраці із особами, які добросовісно повідомляють про можливі факти корупції
- 10) організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації
- 11) надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги
- 12) координація виконання міжнародних зобов'язань

права: НАЗК

- 1) одержувати інформацію;
- 2) мати **прямий доступ до інформаційних баз даних державних органів;**
- 3) здійснювати навчання з питань запобігання і протидії корупції;
- 4) приймати з питань обов'язкові для виконання нормативно-правові акти;
- 5) отримувати заяви, **проводити за власною ініціативою перевірку можливих фактів порушення вимог цього Закону;**
- 6) **проводити перевірки організації роботи із запобігання і виявлення корупції в державних органах;**
- 7) **вносити приписи про порушення вимог законодавства щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших вимог та обмежень, передбачених цим Законом;**
- 8) отримувати **письмові пояснення;**
- 9) **звертатися до суду із позовами;**
- 10) **ініціювати проведення службового розслідування;**
- 11) **складати протоколи про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією.**

Відповідно до ч. 1 ст. 7 Закону України «Про прокуратуру» до системи прокуратури України входить Спеціалізована антикорупційна прокуратура як спеціальний антикорупційний орган, який згідно зі ч. 5 ст. 8 утворюється у Генеральній прокуратурі України на правах самостійного структурного підрозділу, а особливості її організації і діяльності – ст. 8-1 цього Закону.

Утворення Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, визначення її структури і штату здійснюються Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України.

ПРОКУРАТУРА

На виконання вимог ст. 9 Закону України «Про прокуратуру» наказом Генерального прокурора України від 12 квітня 2016 року N 149 затверджено Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Генеральної прокуратури України (на правах самостійного структурного підрозділу) у складі управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді, а також двох відділів: аналітично-статистичного та документального забезпечення.

повноваження: ПРОКУРАТУРА

1. **проведення розслідування** кримінальних проваджень про корупційні злочини, підслідність яких визначена за ДБР (до утворення та упродовж 2 років після створення цього органу);
2. **здійснення нагляду за додержанням законів** органами, що проводять оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування у кримінальних провадженнях цієї категорії;
3. **підтримання державного обвинувачення в суді**;
4. **здійснення представництва** інтересів громадянина або держави в суді з метою відновлення порушеного права та відшкодування шкоди, збитків, завданих корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями;
5. **забезпечення участі у розгляді судами справ про адміністративні правопорушення**, пов'язані з корупцією
6. **ініціювання в порядку, передбаченому частиною 3 статті 65 Закону України «Про запобігання корупції», проведення службового розслідування** з метою встановлення причин і умов, що сприяли вчиненню корупційного, пов'язаного з корупцією правопорушення, або невиконання вимог цього Закону в інший спосіб.

НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ ПРОТИДІЄ ЗОВНІШНІМ І ВНУТРІШНІМ КОРУПЦІЙНИМ ПРОЯВАМ, ЗОКРЕМА:

- 1) згідно з п. 9 ч. 1 ст. 26 наповнює та підтримує в актуальному стані бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи МВС, стосовно зареєстрованих кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень, осіб, які їх учинили, та результатів розгляду цих правопорушень у судах;**
- 2) на підставі п. 9 ч. 8 ст. 51 повноваження члена поліцейської комісії припиняються у разі застосування до нього заходів адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією;**
- 3) поліцейський звільняється зі служби в поліції, а служба в поліції припиняється у разі набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, або кримінального правопорушення (п. 10 ч. 1 ст. 77).**

4) якщо йдеться про конкурс на посаду поліцейського, то особа, яка бажає взяти участь у такому конкурсі, подає у визначеному порядку до поліцейської комісії документи, у тому числі: письмову заяву про участь у конкурсі, в якій також зазначається про надання особою згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» і на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 № 2297-VI; декларацію за формою, визначеною Законом України «Про запобігання корупції» (ч. 1 ст. 54);

5) на поліцейських поширюються обмеження, визначені Законом України «Про запобігання корупції», Законом України «Про Національну поліцію» та іншими законами України, зокрема не може бути поліцейським особа, до якої було застосовано заходи адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією (ч. 1 та п. 5 ч. 2 ст. 61);

Положення ч. 1 ст. 216 КПК, слідчі органів Національної поліції здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, у тому числі й корупційних, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування.

**КРИМІНАЛЬНИЙ
ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ
КОДЕКС
УКРАЇНИ**

НОВИЙ

повноваження: ПОЛІЦІЯ

- 1) **Виявлення кримінальних корупційних правопорушень**
- 2) **Здійснення досудового розслідування у кримінальних провадженнях з ознаками корупції**
- 3) **Складання протоколів про адміністративні правопорушення, що пов'язані з корупцією**
- 4) **Внесення подань у порядку визначеному статтею 65 Закону України «Про запобігання корупції»**

Правову основу організації діяльності
Вищого антикорупційного суду

СТАНОВЛЯТЬ

Конституція України, Закони України «Про
судоустрій і статус суддів», «Про Вищий
антикорупційний суд» та інші закони
України, чинні міжнародні договори, згоду
на обов'язковість яких надано Верховною

завданням Вищого антикорупційного
суду є:

здійснення правосуддя відповідно до
визначених законом засад

та процедур судочинства з метою
захисту особи, суспільства та держави від
корупційних і пов'язаних із ними
злочинів та судового контролю за
досудовим розслідуванням
цих злочинів, дотриманням прав,
свобод та інтересів осіб у кримінальному
провадженні.

Вищий антикорупційний суд:

- здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанцій у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених до його юрисдикції (підсудності) процесуальним законом, а також шляхом здійснення у випадках та порядку, визначених процесуальним законом, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у таких кримінальних провадженнях;
- аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику у кримінальних провадженнях, віднесених до його підсудності, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд та надає йому пропозиції до висновків щодо проектів законодавчих актів, які стосуються організації та діяльності Вищого антикорупційного суду, спеціальних вимог до суддів цього суду та гарантій їх діяльності, а також оприлюднює їх на своєму офіційному веб-сайті.

спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції

Назва	Генеральна прокуратура (ГПУ) <i>ст. 131-1 Конституції України, ЗУ «Про прокуратуру»</i>	Національна поліція України (НПУ) <i>ЗУ «Про Національну поліцію»</i>	Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) <i>ЗУ «Про Національне антикорупційне бюро України»</i>	Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) <i>ЗУ «Про запобігання корупції»</i>
Призначення / звільнення	Очолює Генеральний прокурор, якого призначає на посаду та звільняє з посади за згодою Верховної Ради України Президент України	Керівник поліції призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій Міністра внутрішніх справ України.	Керівництво - Директор, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України в порядку, визначеному цим Законом. Верховна Рада України за наявності підстав, за пропозицією не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу у Верховній Раді України може прийняти рішення про звільнення Директора	Голова агентства обирається агентством строком на 2 роки з числа його членів. Члени агентства призначаються на посаду КМУ строком на 4 роки за результатами конкурсу.
Кримінальні провадження	- злочини, вчинені високопосадовцями та правоохоронцями - військові злочини	Всі інші	- корупційні злочини високопосадовців, суддів, прокурорів - якщо суб'єкт і не їх, але сума хабара велика	Не повноважні на здійснення слідства
Адмін. корупція	1. Приймає участь у судових провадженнях за протоколами про правопорушення, пов'язаними з корупцією 2. Вносить подання про усунення причин і умов, що сприяли порушенням антикорупційного законодавства	1. Складає протоколи про правопорушення, пов'язані з корупцією. 2. Вносить подання про усунення причин і умов, що сприяли порушенням антикорупційного законодавства	Вносить подання про усунення причин і умов, що сприяли порушенням антикорупційного законодавства	1. Веде реєстр корупціонерів 2. Складає протоколи про правопорушення, пов'язані з корупцією. 3. Вносить подання 4. Здійснює контроль за фінансуванням партій тощо

Громадськість у сфері запобігання корупції можна визначити як соціальне утворення протилежне державі, що спонукає останню до створення умов, необхідних для всебічного розвитку та існування членів такого суспільства у відносинах із приводу запобігання та запобігання корупції на підставі та у спосіб, передбачені чинним законодавством України.

Неорганізовані форми стосуються участі окремих фізичних осіб (насамперед громадян) із власними інтересами повністю або частково приватного характеру чи ситуативно-спільними інтересами публічного спрямування представників визначеної соціальної страти, жителів окремої громади і т.п.

Організовані ж форми представлені групами фізичних осіб, громадськими об'єднаннями, громадськими ініціативами та рухами, юридичними особами приватного права, професійними спілками, товариствами захисту прав споживачів, різноманітними асоціаціями, науковими організаціями та установами, освітніми установами та організаціями, творчими спілками, національно-культурними товариствами, благодійними фондами, волонтерськими організаціями, самоврядними структурами, політичними партіями на перших етапах свого існування, поки вони не входять до механізмів здійснення влади, релігійними організаціями в межах відповідних конфесій тощо.

Громадським контролем є діяльність громадськості (окремих приватних осіб та (або) громадських об'єднань), яка має на меті перевірку або спостереження з метою перевірки для протидії, попередження або припинення протиправних дій, рішень чи бездіяльності суб'єктів публічного управління.

Характерними рисами громадського контролю є те, що він здійснюється як окремими приватними особами, так і громадськими об'єднаннями, які є організаційно та функціонально незалежними від об'єктів контролю, в якості яких виступають суб'єкти публічного управління.

© Regula

**НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ -
ПОВІДОМ ПРО КОРУПЦІЮ**

